

Uredništvo
In upravnishstvo:
Kolodvorske
ulice šte. 15.
Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.
Rokopisi se ne
vračajo.
Inserati:
Šeststopenjska peti-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano
v upravnishstvu:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrt leta 1 gl.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja
za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gl.,
za četrt leta 2 gl.
60 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

Štev. 141.

V Ljubljani v ponedeljek, 18. avgusta 1884.

Tečaj I.

Na dan 18. avgusta.

Povsod po obširnem avstrijskem cesarstvu praznuje se danes rojstni dan Nj. veličanstva, povsod tekmujejo razni narodi mnogojezične naše države z odkritimi pojavi svoje udanosti. Mogoče, da se drugod, po velikih mestih, po središčih bogastva in omike vse te slavnosti vrše z večjim sijajem, nego med nami, v onih pokrajinah, kjer prebiva narod slovenski. Toda smelo trdimo, da nikjer ne praznujejo vladarjevega rojstnega dneva z večjo radostjo, da se nikjer cesarska pesen ne razlega bolj navdušeno po božjih hramih, nego v borni slovenski vasi. Saj je očitno, da je Slovenec z neko prirojeno ljubeznijo udan svojemu gospodarju, vedno pripravljen, žrtvovati zanj kri in življenje. Udanost slovenska je podedovana od naših prednikov, a neizmerno jo je povečšalo lansko cesarsko potovanje po naši ožji domovini. Pravi sled deželne slavnosti minolega leta je pač to, da se je povsod po deželi s tolikim sijajem obhajala obletnica cesarjevega prihoda. Lojalnost slovenska ni navidezna, ni hlinjena od danes do jutri, ta čut je ukoreninjen v slovenskem srcu, on izvira iz globine našega narodnega življenja. In tedaj smo uverjeni, da izražamo mnenje celega slovenskega naroda, ako na rojstni dan cesarskega veličanstva spoštljivo zakličemo: Bog nam živi in ohrani preljubljenega vladarja, presvetlega cesarja našega **Franca Jožefa!**

Listek.

Odlomki iz mojih spominov.

Spisal Ivan Turgenjev; poslovenil A. B.
(Dalje.)

Čisto nasproti šegi onega časa tega pri-
tlikovca nikakor niso imeli za stvar, nad ka-
tero so se razveseljevali. Tudi nič na njem
ni pričalo o šaljivcu. Ravno nasproti je vedno
molčal ter gledal razžaljeno in divje. Nagubal
je čelo in zaškrilpal z zobmi, ako ga je le kdo
nagovoril. Tudi ga je Telegin imenoval „mo-
drijana“, da, celo nekako visoko ga je čislal:
ko se je pri mizi gostom in obiskovalcem
streglo, je on vselej prvi dobil skledo.

„Bog ga je kaznil,“ imel je Telegin na-
vado reči; „njegova božja volja je to. Meni,
neznatni stvari, pa ne pristoji, da bi mu kaj
žalega storil.“

(Mene Janus ni mogel trpeti. Če sem se
mu le približal, se je takoj razsrdil ter s
hrupnim glasom godrnjal: „Pustite me pri
miru, sitnež!“)

Postojnski shod 17. avgusta in prvotni volilci.

Sigurno še nikdar nobena volitev na Slo-
venskem ni toliko razburila javnega mnenja,
nego dopolnilna volitev v notranjskih kmetijskih
občinah. V uvodnih člankih in mnogobrojnih
dopisih razpravljajo vsi slovenski listi dnevno
vprašanje. Vse strasti so se vnele, toda strast
zbega čestokrat okorno tovaršico, slabotno
razsodnost, in posledica je napačno umovanje
tudi v zadevah, katere bi sicer dokaj jasne
morale biti tudi pri prostem razumu. Jednaka
nezgoda se je pripetila tudi najstarejšemu
slovenskemu dnevniku, — saj starost ni vselej
poročstvo modrosti, — in tedaj v svoji 185ti
števi brezobzirno udriha po častivrednem no-
tranjskem poslancu g. Adolfu Obrezi, češ, da
je na volilni shod v Postojino le pozval vo-
lilne može, a ne prvotnih volilcev, kateri so po
„Narodovem“ prepričanju jedino
pravi zastopniki narodnega mnenja.

Da utemelji svojo hipotezo, posegel je
„Slov. Narod“ nazaj v zgodovino dosedanjih
volilnih shodov ter je konstatoval, da je gosp.
Obreza s svojim omejenim povabilom uvedel
neko dotihmal nepoznano novotarijo. Sklicuje
se na parlamentarno prakso pri drugih na-
rodih, celo Madjarov ne pusti pri miru, da si
mu utegne znano biti, da na Ogerskem niti
ne poznajo institucije volilnih mož, zaradi
česar seveda drugih volilnih shodov niti pri-
rediti ne morejo. Uprav patetičen pa postaja,
sklicevaje se na ustavno svobodo; v
imenu ustavne svobode rotil je, — zamán,
kakor ga je uverilo včerajšnje posvetovanje —
g. Obrezo, najrajše skliče javni shod ali,
še bolje, naj se udeležijo onega shoda, koji je
na dr. Zarnikovo povabilo zboroval na dan
Velikega Šmarna v postojnskem trgu.

Veliko teorije, veliko mogočnodonečih
besed, — a nobenega pravega jedra! Gosp.
Obreza sploh ni mogel sklicati drugačnega
shoda, ako je hotel vestno poizvedeti in na-
tančno konstatovati pristno mnenje svojega

okraja. Priznavamo sicer, da po ustavnih na-
čelih, veljavnih v naši državni polovici, prvotni
volilec zastopa volilno pravo, in volilni mož
voli le v njegovem imenu, kot njegov po-
oblaščenec. In tudi temu ne moremo opore-
kati, da so se dosihmal pri nas običajno skli-
cevali volilni shodi, katerih se je smela vde-
ležiti vsa masa prvotnih volilcev.

Ali pri svojem razboritem razpravljanji
je pisatelj „Narodovega“ članka čisto prezrl
jedno malenkost, merodajno za bodočo no-
tranjsko volitev. Sedaj v prvič se je odpo-
vedal narodni eksekutivni odbor, ozi-
roma centralni volilni komité, svoji nalogi,
volilcem priporočati primerne kandidata.
Ker je bil odbor do dobrega uver-
jen, da se ni bati nobene izgube v zavedni
Notranjski, ker je trdno prepričan, da bode
v vsakem slučaju izvoljen le odločen na-
rodnjak, prepustil je volilcem samim važno
nalogo, zjediniti se o dotični osebi. Zaradi
tega je tudi naprosil g. Obrezo, naj skliče
volilni shod, prepuščevaje njegovi raz-
sodbi, umesten trenotek ter sestavo
dotičnega zborovanja.

Volilni shod 17. avgusta tedaj ni bila nobena
prazna stafaža, njegovi inicijativi je bilo iz-
ročeno postavljanje notranjskega kandidata,
in eksekutivni narodni odbor je jednoglasno
sklenil, ravnati se po določbah tega shoda
ter sprejeti od njega nasvetovanega kandidata.
Velika odgovornost je bila s tem naložena
onemu veljaku, kateri je imel nalog, sklicati
tako volilno „konstituanto“. Kajti, kako je
bilo mogoče, poizvedavati pristno mnenje
vsega razprostranega okraja? Če bi čas bil
dopuščal, prirediti vsaj osem do deset volilnih
shodov po večjih občinah cele volilne skupine,
na kojih bi se kandidatje imeli predstavljati
volilcem, n. pr. tako, kakor se to dandenes
godi v mariborskem okraju, potem bi bilo
morda umestno, obračati se takoj in nepo-
sredno do prvotnih volilcev. Ali po vsem ne-
spametno bi bilo, podvreči se sklepom jed-
nega posameznega shoda, kateri bi bil
pristopen slehernemu volilcu. S tem bi

„Kako poznate, da je modrijan?“ vprašal
sem nekega dné Telegina.

„Kaj, da ta ni modrijan! Ali, dečko mali,
le poglej ga, kakó zna molčati!“

„In zakaj ga zovete, dvoličnega?“

„Iz tega-le uzroka, dečko mali: na zu-
nanji strani ima samo en obraz, in po tem
ga vi vidite, vi površni ljudje; a on ima še
drug obraz, ki je pravi, a on ga skriva. Tega
poznam samo jaz sam, in zato ga ljubim. ...
kajti ta obraz je dober obraz. Ti, na primer,
vidiš, a vender nič ne vidiš. ... A jaz — tudi
če niti besedice ne spregovori z menoj, ven-
der precej vem, me li iz kakega vzroka kara;
kajti on je zelo strog! A on ima vselej prav!
Tega ti ne moreš umeti, dečko moj; starcu,
kakor sem jaz, pa uže smeš vsako besedo
verjeti.“

Prava zgodovina Jana Dvoličnega — od-
kod da je in kakó je prišel k Teleginu —
ni bila nikomur znana. Kar pa je zadevalo
kneza L., bile so okoliščine njegovega živ-
ljenja vsemu svetu odkrite.

Rodil se je iz bogate in sloveče obitelji
ter dvajset let star v Petrogradu vstopil v

gardni polk. Ko je nekega dne carinja Ka-
tarina sprejemala, opazila ga je, ustavila se
pred njim ter s pahljačo pokazavši ga, glasno
rekla osebi svojega spremstva:

„Poglej no, Adam Vasiljevič, kakó brhek
je! Prava punčika!“

Ubogemu dečku je vsa kri ušla v lice;
domov vrnivši se, ukazal je vpreči, okrasil se
z redom sv. Ane ter se dal peljati v mesto
na sprehod, kakor bi bil v resnici v veliki
milosti.

„Le vozi,“ kričal je nad svojim voznikom,
„povozi vsakega, kdor se mi hitro ne ogne!“

To se je takoj sporočilo carinji: izdala je
tedaj ukaz, naj se razglasi za neumnega ter
se čezenj postavi njegova brata kot varuha.
Brata sta ga brez okoliščin odpravila odtod
ter ga dala na kmetih z železom na nogah
zapreti v majhno pregrado. Ker sta se hotela
polastiti nesrečnikovega premoženja, sta se
dobro čuvala, da bi ga zopet izpustila, ko bi
se zopet spametoval, tem več sta ga še takrat
imela zaprtega, ko mu je norost v resnici uže
po polnem prešla.

se vstvarila neznosna predprava na korist tistim volilcem, kateri stanujejo v najbližji sosesčini onega kraja, kamor je zbor bil sklican. Vsakdo sprevidi, da se masa prvotnih volilcev iz oddaljenih krajev ne more potruditi k takemu zborovanju. Kako bi na pr. prosti davkoplačevalci izpod Gaberke ali iz Hotederšiča, ali z Snežnikovega pobočja, recimo iz Koritnice, mogli udeležiti se v količjak izdatnem številu postojinskega posvetovanja? Nekoliko odličnih in bolj imovitih volilcev bi se pač podalo k shodu, morda bi bile zastopane vse občine po zanesljivih zaupnih možeh, ali — odločevala bi vender le slepa večina, in niti posebnega agitacijskega talenta ne bi trebalo, da se s tem ali onim sredstvom pritera toliko prvotnih volilcev iz sosednih vasij, da bi kar zadušili nasprotno glasovo vsega ostalega okraja. Na ta način bi se prav lahko pripetilo, da bi ves logaški okraj in velika večina postojinskega okrajnega glavarstva bila čisto vneta za svojega kandidata, pri volilnem shodu pa, osnovanem po finem črteži „Narodovega“ volilnega stratega bi vender prodrli tekmeč njegov, kateri si je znal pridobiti glasove prvotnih volilcev iz bližnje okolice. Glasovi se pri takem shodu le štejejo, a nikdar ne tehtajo — in ravno tem potom, kojega priporoča iznajdljivi pisatelj omenjenega članka, je bilo mogoče, Notranjski usiliti kakega zastopnika, kojega odločno perhorrescira devet desetink vseh narodnih volilcev.

Na to se je tedaj, tako sodimo, oziral g. Obreza, in pravo je pogodil! Ne treba tedaj sanjariti o kaki skrivni „ordre“, ali ljudstvo begati z izmišljeno „reakcionarno omejitvijo“ — g. državni poslanec Obreza je poznat kot možat značaj, in sigurno bi odločno zavračal vsakega, kateri bi nameraval nadlegovati ga z neumestnimi nasveti ali celo dajati mu netaktna povelja. Todi bojazen, da so se „volitve volilnih mož jedva pričele in gotovo te dni še ne bodo končane“, je po vsem neopravičena. Dotične volitve so bile vse dovršene že minulo saboto, in tedaj je bilo mogoče, vse volilne može povabiti k volilnem shodu. Sicer pa se je že toliko govorilo in pisalo o osebi dotičnih kandidatov, da so prvotni volilci takoj pri prvotnih volitvah imeli dovolj prilike, svoje mnenje jasno in odločno izražati svojim volilnim možem ter jim izročiti natančni navod, po katerem se jim je ravnati, bodi-si pri volilnem shodu, bodi-si pri končni volitvi notranjskega deželnega poslanca.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Jutri volile bodo kmetske občine na Štajarskem svoje volilce v deželni zbor. Od vseh strani dohajajo vesela poročila, da so

Ali ta hudobija jima ni nič koristila; knez L. je živel delj nego ona dva, in po različnih spremilih prišel je v varstvo k Teleginu, ki je bil njegov sorodnik. Bil je debel mož s čisto golo glavó, dolgim, suhim nosom in modrimi, izbuhnjenimi očmi. Govoriti se je po polnem odvadil, — samo nerazločne glasove je še mrmral. Vender je znal res čudovito peti stare ruske narodne pesni. Da-si je bil uže v visoki starosti, bili so njegovi glasovi vendar še mladostni in čisti — in kader je pel, izgovoril je vsako besedo dovršeno čisto.

Časih ga je napala besnost: — in takrat je bil strahovit, z obrazom proti steni obrnjen vsedel se je v kak kot, in tam je ves potan, glavó imajoč do tilnika rudečo, hudobno smejé se in silno z nogami teptaje ukazoval šibe — menda svojima bratoma.

„Le udri!“ rujoval je, vsled smeha komaj diha; „le udrihaj ju! Nič usmiljenja! Tepi ju, tolci ju, pošasti, moja krvnika! Dobro! Izvrstno!“

Tisti dan pred svojo smrtjo pripravil je Telegina zelo v strmenje in strah. Ves bled, a zelo miren stopil je k mojemu stricu v sobo, globoko se mu priklonil, zahvalil se mu

prvotne volitve izpadle v slovensko-narodnem duhu. Najbolj v nevarnosti bili so volilni okraji gg. Jermana, dr. Šuca v mariborskem okraju. Toda vse je srečno izpadlo: ves sevniški in kozjanski okraj stoji za g. Jermana, celo v trgu Kozje zmagali so narodnjaki. Tudi v slovenjgraškem okraju je zmaga gosp. dr. Šuca gotova. V ostalih kmetskih občinah pa je narod tako probujen, da je zmaga gotova. Namesto gosp. Kukovca, kateri je radovoljno odstopil svoje mesto znanemu boritelju za prava štajarskih Slovencev, dr. Gregorcju, kandidira v ljutomerskem okraju dr. Gregorec. V mestni skupini celjski postavili so Slovenci svojega kandidata v osebi prof. Žolgarja.

Arelska železnica odprla se bode v navzočnosti Nj. veličanstva cesarja dné 15ega septembra. Cesarja spremili bodo nekateri ministri in zastopniki onih dežel, ki mejašijo na bodenskem jezeru. V Bregencu delajo se velike priprave za sijajen sprejem cesarja.

„Bud. Corr.“ poroča o načrtu gledé velikih vojaških vaj na **Ogerskem**. Cesar dospel bo 28. t. m. v Arad. Cesar prisostvoval bode vajam dné 1., 2. in 3. septembra ter potem odišel k vajam konjanikov na desnem bregu Morave. Glavni vojni poveljnik bode nadvojvoda Albreht. Prisoten bode kralj Milan in mnogo višjih oficirjev tujih držav.

Hrvatski ban vrnil se je včeraj se svojega potovanja po Vojni Krajini v Zagreb. Vspeh potovanja je ta, da je opozicija uže sedaj precej korajže zgubila gledé volitev za deželni zbor, katere se bodo vršile meseca oktobra.

Tuje dežele.

Francoska komora razpravljala je zadnjo soboto o kreditu za Tonkin. Poslanca Passy in Perin grajala sta ostro francosko akcijo nasproti Kitajski. Pri glasovanju dovolil se je od ministerstva zahtevani kredit z 350 proti 152 glasovom. Sadi-Carnot in Proust predložila sta potem zaupnico vladi; tudi ta predlog bil je z 173 proti 50 glasovom sprejet.

Angleški parlament bil je v soboto zaključen. Ta sesija angleškega parlamenta bila je res zelo jalova; „Daily Telegraph“ pravi, da je to bila sesija nepogod in neuspehov. Isto tako sadijo tudi ostali angleški konservativni listi, dočim liberalno časopisje vso krivdo radi neuspehov pripisuje konservativni stranki, katera da zavira vsako blagotvorno parlamentarno delovanje.

Sir Thomas Brassey govoril je te dni v liberalnem klubu v Portsmouthu o stanju **angleške državne marine**. Konstatoval je, da angleško oklopno brodovje reprezentuje 329520 ton, a francosko samo 201789, rusko 83621, nemško 74007, avstrijsko 63110 a italijansko 59905 ton.

Brzojav francoskega namestnika v Hue poroča dné 15. avgusta: Anamitski državni

najprej za stanovanje in pomoč, ki mu jo je izkazoval, potem pa ga je prosil, naj pošlje po duhovnega; „kajti smrt je prišla k meni; videl sem jo, za to moram vsem odpustiti in svojo dušo očistiti.“

„Videl si jo?“ jecljal je Telegin, ves začuden, ko ga prvič sliši izgovoriti popolustavek: „Kakšna je bila? Ali je imela kosó? Govori!“

„Ne“, odgovoril mu knez; „majhen, prav navaden starec je, v kamižoli; ali samó eno oko ima, sredi čela, in to oko — vidi se mu, da je večno.“

In res je knez naslednjega dné umrl pri popolno zdravi pameti in skesanega srca, izpolnivši poprej svoje verske dolžnosti in od vseh poslovivši se.

„Tudi jaz bom tako umrl,“ rekel je Telegin večkrat. In res ga je nekaj tacega doletelo, a o tem pozneje.

Telegin, dejal sem, ni s svojimi sosedi imel nikake zveze; in ti ga tudi trpeti niso mogli. Imenovali so ga posebneža, ošabnega človeka, glumača, dà, celó „martinista“ — se vé da, ne da bi vedeli, kaj to pomeni.

*Tako so o konci preteklega stoletja zvali ruske svobodne zidarje.

sovet volil je danes za kralja od Francoske priporočenega princa. Venčanje vršilo se bode dné 17. avgusta. Novi kralj priznava po polnem z Francosko sklopljeni dogovor.

Dopisi.

Od Sv. Lucije pri Tolminu 14. avgusta. (Izv. dop.) Važna izkopavanja se vrše v našem kraju ob levem bregu Idrijce na njivi „Ograjnici“ kmeta Štruklja. Na tej njivi so izkopavali uže pred 15 leti prstene lonce, v katerih so se nahajali prstani, uhani, bucike (*Haarnadel*) in druge za arheologa zelo važne reči; nekaj teh starin shranjeval je vojni župnik Tomaž Rutar, po njegovi smrti dobil je je goriški muzej. Tudi dr. Bizzaro, odvetnik v Gorici, je uže nekatere kratki poskušal izkopavati starine pri Sv. Luciji na mostu. A vsa ta izkopavanja so se vršila do sedaj le ob priliki, kedar in kakor je priložnost in slepo naključje naneslo; sedaj stoprav začelo se je izkopavati sistematično. Pred nekaj dnevi je prišel iz Trsta dr. Karol Marchesetti, voditelj naravoslovnega muzeja v Trstu, mlad, zelo izobražen Italijan, čigar ime je zaslulo v Italijanih po njegovem učenem delu *La necropoli di Vermo presso Pisino in Istria*, ter je začel na omenjeni njivi kopati. Njegov trud ni zastoj; našel je v „Ograjnici“ celo grobišče. V treh dneh je našel 45 prstarih loncev; nekateri so se po polnem ohranili, drugi so se razbili. Razven loncev našli so različne prstane, uhane, bucike, zapestnice, igle; vse te najdbe so bronaste, tedaj znamenje, da so iz let 300 do 200 pred Kr. r. Iz vseh teh veleznimivih najdb moremo sklepati, da je bila tukaj uže pred Rimljani velika naselbina. Kaj pa, ko bi bila tukaj ona stara Noreja, katero iščejo zgodovinarji na Koroškem? Iz vasij Modreje in Modrejce bi se dalo vsaj lahko to sklepati. Ker se bode izkopavalo najmenj dva meseca in ker pričakujemo še važnejših najdb, ne morem o tem danes obširnejše poročati; tedaj prihodnjič.

Iz Celja dné 16. avgusta. (Izv. dop.) Konservativni volilni odbor izdal je oklic volilcem mest in trgov: Celje, Brežice, Laško, Sevnica, Gorenji Grad, Ljubno, Mozirje, Žaveč in Vojnik za volitev poslanca v štajarski deželni zbor, katera volitev se bode vršila dné 21. t. m. V oklici se opozarja na žalostne razmere, splošno siromaštvo, propad nravnosti, velike davke itd. ter pravi dalje:

„Vzroki za te in jednake žalostne prikazni tičijo nekaj v preveliki naglici po napredku sedanje liberalne večine v deželnem zboru, nekaj v strankarski strasti, nekaj pa v po polnem zanemarjanju ali napačnem obravnavanju najiminitnejših deželnih zadev. Volilci! 21. t. m. imamo zopet voliti poslanca v štajarski deželni zbor.“

V eni reči so imeli sosedje prav: v sedemdesetih letih, katere je Telegin nepretrgoma preživel na svojem posestvu Suhodolu, skoro nikoli ni imel kaj z gospósko in sodnijami opraviti.

„Sodnije so za hudobneže, poveljstvo pa za vojake“, dejal je; „hvala Bogu, jaz pa nisem niti hudobnej, niti vojak.“

Nekaj posebneža je bil res, tega nihče ne more tajiti; a nikakor ni bil mož navadnega mišljenja.

Nikdar nisem mogel do dobrega izvedeti, kakošne politične nazore je imel — ako se sme tako novošegen izraz nanj obračati — ali v svojih šegah je bil aristokrat, mnogo bolj aristokrat nego „barin“. Premnogokrat je izrazil svoje obžalovanje, da mu Bog ni podaril nobenega sina, dediča, „ki bi ohranil čast njegovega imena in razplodil njegovo družino.“ V njegovem kabinetu viselo je na steni v zlatem okviru jako gosto rodoslovno drevo Teleginovo z mnogimi, jabolkom podobnimi krogi.

„Mi Telegini“, imel je navado reči, „mi smo rod, živčč od nepomnijih časov. Če prav nas je mnogo, vender ljudje še nobenega iz-

Ta volitev je zelo imenitna, kajti pokazati se ima, ali je večina volilcev zadovoljna z nameni in delovanjem dosedanje liberalne večine v deželni zboru, ali če ji je mar za pravi napredek in resnično svobodo in si izvoli za poslanca moža, kateri se je pošteno trudil, se trudi in se bo trudil, da pospešuje izomiko in blagor ljudstva in da ohranjuje narodni mir po gaslu: „Vsakemu svoje!“

Da je ohranitev narodnega miru potrebna, pač vsakdo sprevidi. Kajti narodni prepiri ne ovirajo samo gmotnega napredka, marveč zavirajo tudi moči, katere bi se lahko drugače samo v pospeh narodnega gospodarstva porabljele. — Mi smo se trudili, da si poiščemo v tem smislu za naš volilni krog pravega kandidata in priporočujemo kot takega profesorja na c. kr. gimnaziji v Celju, gospoda: Mihaela Žolgarja!

S tem, da priporočujemo za kandidata gospoda Žolgarja, katerega pravicoljubje in poštenje celo naši politični nasprotniki priznavajo, kažemo svojo spravljalnost, da bi zmagali za naš skupni blagor, katerega uže tako močno potrebujemo, toliko krepkeje delovati!

Volilci, Nemci in Slovenci! Združimo se pod belo-zelenim praporom, kojega si vender brez črno-rumenega misliti ne moremo, koji je naš ponos, kakor je bil ponos skozi stoletja našim prednikom!

Volilci! Volimo tedaj gospoda Žolgarja, kateri bode oba ta prapora, „belo-zelenega in črno-rumenega“, visoko in krepko dvigal; kajti mi želimo srečno Štajarsko, srečno, enotno in mogočno Avstrijo!

Razne vesti.

— (Določen obrok.) „Torej, z jedno besedo, kdaj mi plačate še ostali dolg?“ — „Koj ko dobim denar, katerega mi plača založnik, če vzprejme roman, katerega mu pošljem, ko hitro dovršim delo, pričem, če dobim primerno snov in potrebno poetično navdušenje, plačal bode vas.“

Domače stvari.

— (Slovesna maša.) Povodom rojstvenega dné Nj. veličanstva cesarja bila je danes ob deveti uri v stolni cerkvi slovesna sv. maša, katero je daroval čestiti gosp. prošt Zupan. Po sv. maši bil je *Tedeum*; glavni deli maše markirali so se s streljanjem topov na Gradu. Prisostvovali so slovesni sveti maši gosp. deželni predsednik baron Winkler; dvorni svetnik grof Chorinsky z uradniki deželne vlade in deželne vlade svetovalec gosp. pl. Wurzbach; deželne sodnije predsednik gosp. Kapretz in državni pravdnik, nadsodnije svetnik gosp. Persche s svetovalci in uradniki deželne sodnije; gosp. vladni svetovalec prof. dr. Valenta; gosp. finančni svetovalec vitez Luschau

med nas niso videli v predsobah sukajočega se, noben se še ni naveličal stati na carovih stopnicah, noben se ni odebilil, izvrševaje pravičnost,* noben ni nosil reda, v Moskvi prosjačil ali v Petrogradu spletke delal; v svojem koticu, na svojem koščku zemlje smo ostali, ljubili svoje gnezdo ter se pečali z gospodarstvom — da, dečko moj, z gospodarstvom! Tudi jaz sem tako delal, dasiravno sem služil pri gardi — ali hvala Bogu le malo časa!

Za stare čase gojil je Telegin posebno ljubezen: „Takrat se je živelo mnogo prostjeje in prijetneje — pri moji veri, da! Ali od leta tisoč osem sto — (zakaj ravno od tega leta, tega nikdar ni povedal) — preobladalo je vojaštvo. Gospodje vojaki nasadili so si čop Petelinovih repov na glavo in sami se obnašajo kakor petelini; tako si stiskajo vrat, da

* Ako je v prejšnjih časih kak propadli ruski plemenitnik hotel svoje premoženje urediti; prosil je cara, da ga je postavil čez kak guvernement. Njegove le površno načrtane dolžnosti, kojih glavna je bila ta, da je izvrševal pravico, dale so mu priložnost, da je svoje premoženje v kratkem zboljšal.

in finančni svetovalec gosp. Golf z uradniki finančne direkcije; višji finančni svetovalec in finančni prokurator dr. Račič z uradniki finančne prokura-ture; deželni šolski nadzornik gosp. Smolej; ravnatelj gosp. Hrovath; ravnatelj gosp. Praprotnik z učiteljskimi zbori gimnazije, realke, učiteljske pripravnice in ljudskih šol; deželni odbornik ces. svetnik gosp. Murnik kot namestnik deželnega glavarja; deželni odbornik gosp. Deschmann; gosp. župan Grasselli z mestnimi odborniki; magistratna svetnika gg. Peroua in Vončina z magistratnimi uradniki; trgovinske zbornice predsednik gosp. Kušar; državni in deželni poslanec dr. Poklukar; poštni uradniki in velika množica vernikov. Razen tega opazili smo v cerkvi mnogo gospej iz najodličnejših krogov ljubljanskih, med ostalimi visokorodno gospo baronico Winklerjevo.

— (Slovenska gledališka predstava.) V soboto predstavljala se je v slovesno razsvitljenem gledališču igra „Cvrček“. Videli smo na našem odru uže večkrat to igro, za to smo nekoliko razvajeni pričakovali mnogo, a našli smo še več, kakor smo pričakovali, tako precizno so se izvele vse vloge. Gdč. Gustina Nigrinova (Stana), katera je ta večer gostovala, nas je kar očarala. Znana nam je uže kot dobra igralka od prej, a zdaj, odkrito izpovedamo, mnogo je napredovala, postala je umetnica; v vsakem položaji svoje vloge kazala je razumnost in pravi občutek, vse je bilo preudarjeno, natančno premišljeno in primerjeno. Gospod Kocelj (oča Bujan) je kakor vselej tako tudi nocoj izkazal se mojstra na odru, vsaki ulogi je kos; g. Gorazd (Sobin Bujanovič) izvel je tudi ta pot izvrstno svojo ulogo, da, z zadovoljstvom moramo povedati, da je mnogo napredoval in nadejati se imamo v njem izvrstne igralske moči. Omenjati moramo tudi pohvalno gospodičino M. Nigrinovo; ta večer sicer ni imela hvalne naloge (starka Srdana), da bi bila mogla pokazati nje uže tolikrat občudovano nadarjenost za gledališče, storila pa je vse, kar je bilo v tej ulogi storiti možno. Izvrstno so se obnesli tudi g. Danilo (Borko Bujanovič), gdč. Zvonarjeva (Milunka) in gdč. Vrbančeva (mati Bujanka) ter kazali prav mnogo napredka in razumnosti svojih ulog. Ostale osebe imele so le male vloge ter nas po vsem tudi zadovoljile. Izpovedati moramo, da je ta večer zopet pokazal, da imamo izvrstne igralske moči, da bi trebalo le še nekoliko šole in stalnih predstav in gotovo bi se slovensko gledališče smelo meriti z vsakim drugim provincionalnim. Odlično občinstvo, katerega se je zbralo za ta letni čas prav obilo, kajti parter bil je po polnem, odlikovalo je igralce z živahnim rokopleskom, osebito gdč. Gustiko Nigrinovo, kateri so tudi poklonili nje čestilci krasen bouquet. Predstave udeležil se je tudi visokorodni g. deželni predsednik baron Winkler. — Prirediteljem te predstave moramo izrekati najtoplejšo zahvalo s prošnjo, naj bi nam izvolili kmalu zopet prirediti tak večer.

— (Darila.) Gosp. c. kr. deželni predsednik baron Winkler daroval je povodom Najvišjega

morejo le grgraje še govoriti in da jim oči štrle izpod čela... Nekega dné pride k meni neki policijski korporal ter me nagovori z „Vaše blagorodje“ — to si je izmislil, da bi se mu jaz čudil!... Prav kakor bi sam ne vedel, da sem blagoroden! A jaz mu odgovorim: „Visoki čislani gospod, naredi mi najprej to veselje ter si te spone vzemi z vratu. Kajti, če te zadene nesreča, da kihneš — o moj Bog, veš li kaj se ti zgodi? Veš li? Razpočil se boš, kakor granata... In čez-me bodo potem padli!“... In kako pijejo ti gospodje vojaki — o, o! Vselej dam postaviti pred nje penečega cvička, kajti cviček ali pravo vino — to jim je vse eno: da le teče po grlu doli — kako bi potem opazili kak razloček! A tudi nekaj novega so iznašli — pipo! Tak gospod vojak vtakne to stvar pod svoje grde brke in gnjusobna usta; dim spušča skozi nos, skozi usta, celo skozi ušesa, ter misli, da je pravi junak! No, celó moja dva zeta — če prav je eden senator, drugi pa nekaj takega kot kurator — sesata iz te stvari, te pipe, in vender mislita, da sta pametna človeka!“

(Dalje prihodnjič.)

rojstvenega dneva Nj. veličanstva cesarja 100 gld. za ljubljanske reveže in po 25 gld. za tukajšnjo Elizabetino otroško bôlnico, za deško in dekliško sirotišnico ter za varovalni zavod malih otrok. — Gosp. deželni glavar grof Thurn je povodom Najvišjega rojstvenega dneva Nj. veličanstva cesarja daroval 50 gld. za ljubljanske reveže.

— (Gledališki vlak v Prago) se bode za zdaj odložil. Vzrok temu so poprave, katere se vršijo v gledališču v Pragi, dakle se v tem času ne more igrati. Natančnejše poročilo kmalu objavi odbor.

— (Včerajšnji shod volilnih mož v Postojini,) katerega je sklical gospod. A. Obreza v gostilno g. M. Vičica, obnesel se je sijajno. Zbralo se je okolo petdeset volilnih mož in ti imeli so tudi od drugih na okoliščinah zadržanih volilnih mož pooblastila, da izrekó v njih imenu mnenje. Reči se torej more, da se je pri tem shodu izreklo mnenje vseh volilnih mož. Gosp. A. Obreza se shoda udeležiti ni mogel, ker uže delj časa boleha, v slednjem času pa mora celó ležati v postelji. Ob 6. uri otvoril je shod g. beležnik Gruntar, pozdravljal v imenu Obrezovega navzočnega ter izražal radost ob toliki udeležbi. — Potem je bil *per acclamationem* izvoljen predsednikom zbora g. dr. Sterbenec. Gosp. dr. Sterbenec prečita potem pismo Obrezovo, v katerem razvija svoj program in se izreka, da vzprejme kandidaturu. Gosp. Obreza je torej prevzel kandidaturu in bode poslanec notranjski! Čuli so se odobrovalni glasovi. — Gosp. H. Kavčič govoril je, naj bi se obdržal še stari kandidat! Temu pritrjevalo je nekaj navzočnih nevolilcev. — Za tem povzame besedo g. Gruntar ter izraža v kratkih, jedrnatih besedah željo in hrepenenje po miru, da naj se opusté uže jedenkrat prazne fraze ter naj mestu njih nastopi pravo delovanje. — Potem se je glasovalo o kandidaturi g. Obreze in proglasil se je g. Obreza po volilnih možeh skoro jednoglasno kandidatom notranjskim! Izvolitev njegova je torej zagotovljena. Daljša poročila prinesemo prihodnjič.

— (Povožena) bila je včeraj popoldné na Dunajski cesti 63letna dninarica Josipina Gecelj iz Šiške z vozom, s katerim sta se vozila dva delavca iz Vevč. Starka je k sreči le malo poškodovana. Neprevidna kočijaža odvedli so k policiji.

— (V bôlnico) odveli so 25letnega Tineta Verdina, ker je zelo zmedeno govoril, ko ga je policija redi beračenja prijela in ker so se opazili na njem tudi drugi znaki blaznosti.

— (Ustanove.) Za prihodnje šolsko leto 1884/85 razpisuje se na tehnični visoki šoli v Pribramu jedna Fran Josipova zlata ustanova letnih 300 gld. v zlatu, dalje se bosta na tehnični visoki šoli v Gradcu zopet oddali dve taki ustanovi. Prošnje s potrebnimi prilogami se imajo vložiti do 10. septembra 1884 pri c. kr. ravnateljstvu Najvišjega zasebnega in družbinskega zaklada na Dunaji (c. kr. dvor), adresovane na Nj. c. kr. apost. veličanstvo. — Na rudarski akademiji v Pribramu oddá se iste vrste ustanova v istem znesku za l. 1884/85. Naslov kakor zgoraj.

— (Letno poročilo) štirirazredne deške šole in dvorazredne dekliške šole v Črnomlju za šolsko leto 1883/84 nam kaže v pregledu šolske mladine, da je šolo obiskavalo v I. razredu 54 dečkov in 77 deklic, vkup 131; v II. razredu 66 dečkov, 77 deklic, vkup 143; v III. razredu 74 dečkov, 64 deklic, vkup 138; v IV. razredu 48 dečkov in 23 deklic, vkup 71; torej v vseh razredih 483 dečkov in deklic. V ponjavljavi šoli je bilo 40 dečkov in 68 deklic. Poučevali so na tej šoli naslednji gg. učitelji in gdč. učiteljice: Jeršinovec Anton, c. kr. okrajni šolski nadzornik, nadučitelj in vodja deški in dekliški šoli; Plevaneč Janez, katehet; Jenko Ljudevit, katehet; Šetina Franjo, def. učitelj in član c. kr. okr. šol. sveta; Rupnik Janez, def. učitelj in član c. kr. okr. šol. sveta; Lokar Janez, def. učitelj; Matanovič Avgusta, def. učiteljica; Piš Julija, prov. učiteljica. — V tem „Poročilu“ objavlja g. Fr. Šetina mično povest: „Janez Vrlin“ ter pripoda v lepi, mični slovensčini, kako je „Janez Vrlin“ nauke, katere je dobil v šoli o sadjarstvu in živinoreji, umno uporabljal doma na kmetiji svojega očeta ter je postal imovit kmet.

— (Tatvina na pošti.) Iz Metlike se nam poroča: V noči od 15. do 16. t. m. ukradli so neznani tatovi pri tukajšnjem poštne uradu iz blagajnice okoli 100 gld. drobiža in 13 rekomandiranih pisem. Tatovi izdri so na oknih železno omrežje ter ulomili v uradne prostore.

— (Žganje ga je umorilo.) Dne 10. t. m. umrl je 50- do 60letni berač Janez Stražar iz Zlatega Polja (okraj kameniški), zdaj stanujoč v Sirovšah pri Krašnji, po užitji žganja iz gostilne Franca Snoja iz Moravč. Ta gostilničar dela sam žganje, in to je gotovo strupeno, kajti tudi drugi ljudje tožijo, da jih po užitji tega žgauja vselej glava boli. Naj bi se gostilnice na kmetih strogo nadzorovale, ker to gotovo ni jedin slučaj, da se slaba, zdravju škodljiva pijača toči.

— (Zanimljiva najdba.) Iz Maribora se poroča: Tukaj so pri podiranji stare hiše v Farovških ulicah našli 217 letno mačko. V zidu te hiše napravljena je bila posebna votlina in v ti votlini je bila zazidana mačka, se vé da je bila zdaj uže lepo suha. Okolo vratu je imela listek, na katerem je bila zapisana rimska letnica 1667. Zakaj so jo zazidali, se ne vé, najbrže iz vraže, ker so hoteli odvrniti kako nesrečo. Bilo je zraven tudi nekaj bakrenega denarja.

— (Profesorske službe v Bosni.) Vkupno c. kr. finančno ministerstvo naznanja, da je več učiteljskih mest prostih na gimnaziji v Sarajevu, in sicer mesto ravnatelja z letnimi 1400 gld., 400 gld. službene doklade in stanovanje v gimnazijskem poslopji; potem mesto za klasično filologijo z letno plačo 1000 gld., 200 gld. službene doklade in 300 gld. za stanovanje.

Št. 14123.

Zahvala.

Ob povodu praznovanja rojstnega dne Njega c. in kr. apostolskega veličanstva presvetlega cesarja mi je visokorodni gospod c. kr. deželni predsednik Andr. baron Winkler izročiti dal dve sto goldinarjev, od katerih je 100 gld. namenjenih ljubljanskim ubogim in po 25 gld. cesarice Elizabete bólnici za otroke v Ljubljani, tukajšnji varovalnici malih otrok, deški in dekliški sirotišnici.

Izročajoč te zneske njihovemu blagemu namenu, smatram se dolžnim, da potom javnosti najtoplejšo zahvalo izrekam za velikodušno, ubogim glavnega našega mesta naklonjeno darilo.

Mestni magistrat ljubljanski

17. dan avgusta 1884.

Mestni župan.

Št. 13993.

Zahvala.

Povodom praznovanja rojstnega dne c. in kr. apostolskega veličanstva presvetlega cesarja mi je visokorodni gospod deželni glavar Gustav grof Thurn izročiti dal petdeset goldinarjev za ljubljanske uboge.

Izročaje ta znesek njegovemu blagemu namenu, smatram se dolžnim, da potom javnosti najtoplejšo zahvalo izrekam za velikodušno, ubogim glavnega našega mesta naklonjeno darilo.

Mestni magistrat v Ljubljani

17. dan avgusta 1884.

Mestni župan.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Radovljica, 18. avgusta. Svečanost v Gorjah sijajna, mnogobrojna udeležba, slavnostni govor navdušeno vzprejet.

Dunaj, 17. avgusta. Nekdanji pomorski poveljnik Pöckh je vsled mrtvouda nevarno obolel.

Berolin, 17. avgusta. Grof Kálnoky odpuhuje dne 18. t. m. dopoldne iz Varzina.

Monakovo, 17. avgusta. Zguba pri tukajšnji tatvini na pošti se je uradno na 140 000 mark cenila. V sosedni sobi je bila glavna blagajnica, iz katere pa se ni nič vzelo. Policija zasleduje tatove; do zdaj ni še nobenega uspeha. Razpisala se je nagrada 5000 mark.

Rim, 17. avgusta. „Diritto“ potrjuje, da je Nemčija izrazila Italiji zadovoljstvo o nje obnašanji pri konferenci. — Dunajski poročevalec v „Diritto“ oznamuje razmere obeh osrednih velesil k Italiji prisrčnimi.

Pariz, 16. avgusta. Zasedanje zbornic se je danes popoldne zatvorilo.

Pariz, 16. avgusta, ob 6. uri zvečer. V slednjih 24 urah je v Marseillu 6, v Toulonu 2 v Perpignanu in v okolici 11 oseb za kolero umrlo. Dalje se poroča o mrličih za kolero iz okraja Hérault in Aude.

London, 17. avgusta. Poročila Reuterjevega bureaua, da je Kitajska vojsko napovedala, niso resnična.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 18. avgusta.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	gld. 80.90
» » » » » srebri	81.75
Zlata renta	103.70
5% avstr. renta	96.10
Delnice narodne banke	861.—
Kreditne delnice	312.80
London 10 lir sterling	121.65
20 frankovec	9.65
Cekini c. kr.	5.76
100 drž. mark	59.55

Tuji.

Dne 16. avgusta.

Pri Maliči: Mahl, c. kr. rezervni častnik, z Dunaja. — Jonke, potovalec, iz Lauenburga. — Eckel, c. kr. okr. glavar, iz Nov. Mesta. — Friedrich, zasebnik, iz Siska.

Pri Slonu: Mosetig, drž. uradnik, s soprogo, iz Trsta. — Feleki, potovalec, iz Zagreba. — Zerner, potovalec, iz M. Krumlova. — Feyertag, blagajničar, iz Gradca. — Rubelli pl. Sturmest s sinom, iz Reke. — Dr. Tonkli, advokat, iz Gorice.

Pri Tavčarji: Hollier, registrator, iz Schwerina. — Fery, optiker, z Dunaja. — Merlin, profesor, iz Klosterneuburga. — Schwarz, trgovec, z rodbino, iz Zagreba. — Cattich, Lloydovi kapitan, in Kramer, trgovec, z rodbino, iz Trsta. — Lickmann, zasebnik, iz Reke. — De Sforza, c. kr. okr. komisar, iz Pulja. — Gordini, zemlj. posestnik, iz Monfalcone.

Pri Avstr. carji: Schrott, evang. župnik, iz Gorice.

Umrli so:

Dne 16. avgusta. Jovana Peklaj, usnjarijeva hči, 8 mes., Sv. Petra cesta št. 70, driska.

V bólnici:

Dne 12. avgusta. Franciška Pogačnik, dekla, 26 l., jetika.

Dne 13. avgusta. Luka Čizman, gostač, 70 l., pretres možjan. — Josip Peham, tesar, 67 l., *Apoplexia cerebri*.

Dne 15. avgusta. Pavel Röthel, delavec, 22 l., jetika. — Lenka Merhar, gostinja, 60 l., jetika.

Dne 16. avgusta. Luka Jerala, mizar, 37 l., jetika.

V vojaški bólnici:

Dne 12. avgusta. Božidar Jelaca, c. kr. topničar, 22 l., *Eesudatum pleuriticum*.

Tržne cene.

V Ljubljani 16. avgusta: Hektoliter banaške pšenice velja 8 gld. 21 kr., domače 6 gld. 83 kr.; ječmen 4 gld. 39 kr.; reš 5 gld. 36 kr.; ajda 5 gld. 53 kr.; proso 6 gld. 18 kr.; turšica 5 gld. 60 kr.; oves 3 gld. 25 kr.; 100 kilogramov krompirja 2 gld. 32 kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld., fižol 8 gld. 50 kr. — Goveja mast kilo po 94 kr., salo po 80 kr., špel po 64 kr., prekajen po 72 kr., maslo (sirovo) 84 kr., jajce 2 $\frac{1}{4}$ kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 56 kr., svinjina 64 kr., drobniško po 34 kr. — Piške po 40 kr., golobi 17 kr.; 100 kilo sena 1 gld. 60 kr., slame 1 gld. 69 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 50 kr.; mehkih 4 gld. 80 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (na skladišču), 24 gld., belo 20 gld.

Srečke

z dne 13. avgusta.

Brno: 34 22 51 32 10.

Z dne 16. avgusta.

Trst: 28 85 16 55 45.

Linec: 41 83 79 60 50.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm
16. avg.	7. zjutraj	736.52	+17.0	svzh. sl.	obl.	0.10 dež
	2. pop.	737.02	+21.2	»	»	
	9. zvečer	737.96	+16.8	bzv.	p. js.	
17. avg.	7. zjutraj	738.58	+16.3	bzv.	obl.	0.00
	2. pop.	738.18	+21.2	svzh. sl.	d. js.	
	9. zvečer	739.08	+16.4	»	obl.	

Pri nas se dobivajo tudi knjige iz zaloge

„Matice Slovenske“

in sicer:

- Narodni Koledar in Letopis** „Matice Slovenske“ za 1867. l. 20 kr.
 — za 1868. l. 50 kr.
Letopis „Matice Slovenske“ za 1871. l. Uredil dr. E. H. Costa. 50 kr.
 — za 1872 in 1873. l. Z eno sliko in eno tablico geometričnih podob. Uredil dr. E. H. Costa. 50 kr.
 — „Matice Slovenske“ za 1874. l. 50 kr.
 — za 1875. l. Uredila J. Tušek in M. Pleteršnik. 50 kr.
 — za 1876. l. Uredil M. Pleteršnik. 50 kr.
 — za 1877. l. Uredil dr. Janez Bleiweis. 50 kr.
 — za 1878. leto. I. in II. del. Uredil dr. Janez Bleiweis. 25 kr.
 — za 1878. l. III. in IV. del. Uredil dr. Janez Bleiweis. 25 kr.
 — za 1879. l. Uredil dr. Janez Bleiweis. 50 kr.
 — za 1880. l. — — — — — 50 kr.
 — za 1881. l. — — — — — 1 gld.
Zgodovina slovenskega naroda. Spisal J. Trdina. 60 kr.
Vojvodstvo Kranjsko. Po spisu Jož. Erbena. 20 kr.
Vojvodstvo Koroško. Po spisu Jož. Erbena. 20 kr.
Slovenski Stajer. Spisali rodoljubi. I. snopič. 25 kr.
 — Spisal dr. Ivan Gršak. III. snopič. 30 kr.
Slovanstvo. I. del. Spisali Jan Majciger, Maks Pleteršnik in Bož. Raič. 50 kr.
Germanstvo in njega upliv na Slovanstvo v srednjem veku. Spisal J. V. 10 kr.
Telegrafija. Spisal dr. Sim. Šubic. (Iz Letopisa 1875. l. Posebej vezana) 30 kr.
Slovnica češkega jezika z berilom. Spisal Fr. Marn. 60 kr.
Slovnica ruska za Slovence. Spisal Fr. Majar. 1 gld.
Razna dela pesniška in igrokazna Jovana Vesela-Koseskega. Z njegovo podobo. 2 gld.
Dodatek (k tem delom) 20 kr.
Vođnikove pesni. Uredil Fr. Levstik. 50 kr.
Dr. Lovro Toman. S podobo. 40 kr.
Dr. Etb. H. Costa. S podobo. 40 kr.
Kopitarjeva spomenica. Uredil J. Marn. 40 kr.
Olilani Slovenceo. Spisal Iv. Vesel. 40 kr.
Vpliv vpijančljivih pijač. Spisal dr. M. Samec 10 kr.
Potovanje okolo svetá v 80. dneh. Iz francoskega prevél D. Hostnik. 40 kr.
Strup. Vesela igra v enem dejanji. Prosto poslovenila Lujiza Pesjakova. 10 kr.
Slovenska slovnica, po Miklošičevi primerjalni spisal Jan Suman. 1 gld. 50 kr.
Znanstvena terminologija s posebnim ozirom na srednja učilišča. Spisal A. Cigale. 1 gld.
Prirodosnanski zemljepis. Spisal J. Jesenko. 1 gld.
Zemljevidi: Evropa, Azija, Amerika, Afrika, Avstralija, Rusija, Turčija in druge vzhodne dežele, Britanija in Skandinavija, Svica, Španija in Portugalsko, Nizozemsko in Belgija, Italija, Nemško cesarstvo, po 10 kr.
Zgodovina avstro-ogerske monarhije. Spisal Janko Kersnik (drugi popravljeni natis). 20 kr.
Geometrija za učiteljsišča. Sestavil L. Lavtar. 1 gld. 20 kr.
Somatologija. Spisal dr. Jan Woldrich, poslovenil Fr. Erjavec. 75 kr.
Prirodopis živalstva s podobami. Po Pokorniju poslovenil Fr. Erjavec. 75 kr.
Prirodopis rastlinstva s podobami. Po Pokorniju poslovenil Iv. Tušek. 85 kr., vezana 1 gld.
Rudninoslovje, po Fellöckerji, spisal Fr. Erjavec. 40 kr.

Zaloga zemljevidov

c. kr. generalnega štaba.

Mera 1:75000.

Listi so po 50 kr., zloženi za žep, pri-lepljeni na platno po 80 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg-ova

knjigarna v Ljubljani.